

SZÍPORKA

A BARTÓK BÉLA ELMÉLETI LÍCEUM ELEMÍ OSZTÁLYOS TANULÓINAK LAPJA

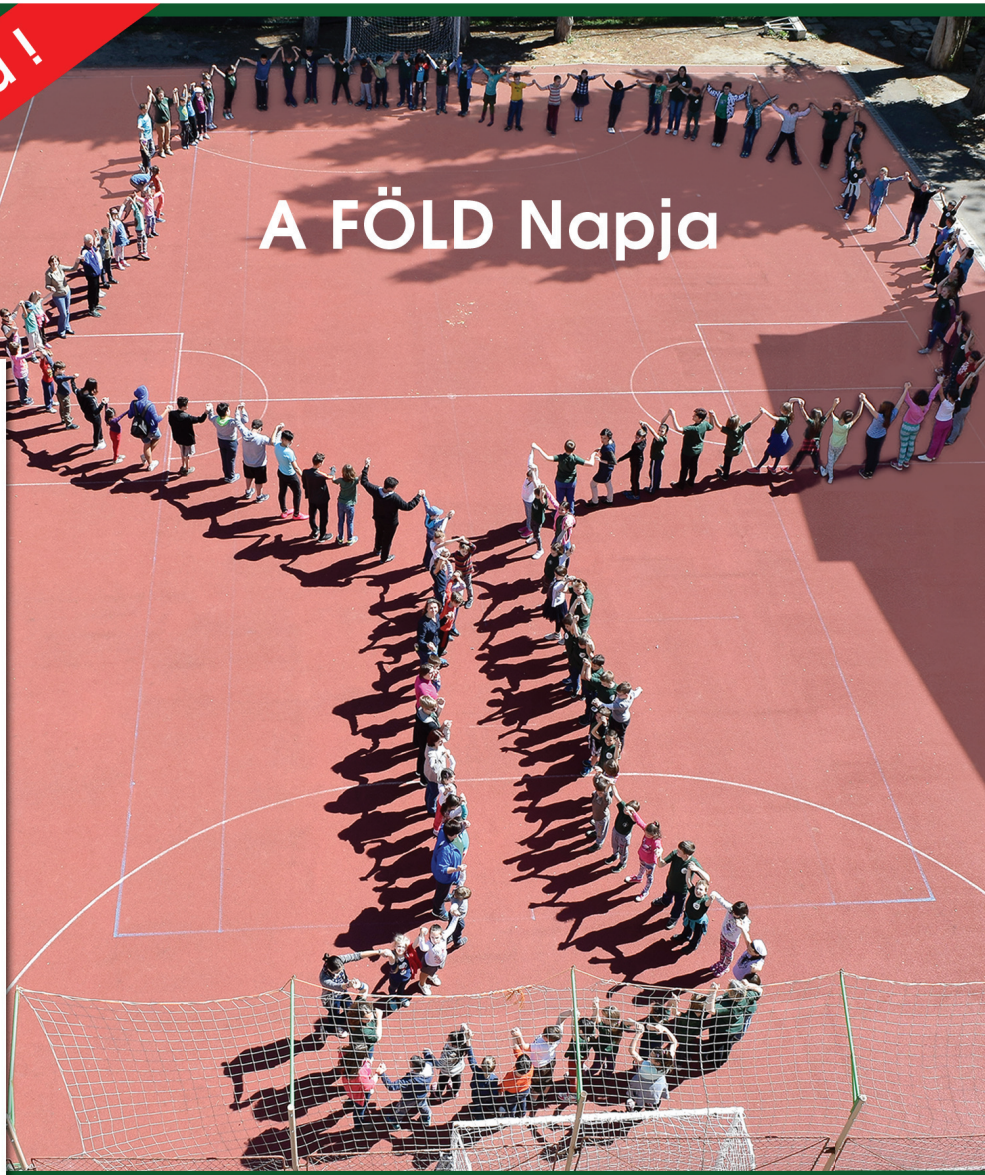
2016. június

20. SZÁM

10 éves a Szíporka!

A FÖLD Napja

Gyermekek a
DKMT
Eurorégióban

Iskolakert

Támogatók:

Consiliul Județean
Timiș

Temes
Megyei
Tanács

Összetartozás Napja a Bartók Béla Elméleti Líceumban

Ebben a tanévben is, immár többéves hagyományt követve, sor került iskolánk elemi tagozatán az Összetartozás Napja alkalmából szervezett *Gyerekek a DKMT eurorégióban* programra. Kiváló alkalmat biztosít ez a rendezvény a testvériskoláinkkal való szorosabb együttműködésre, barátkozásra, magyar népi kultúránk, néphagyományaink megismerésére.

Idén a szegedi Gedói Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény, a vésztői Kis Bálint Református Általános Iskola képviselői, valamint a lugosi, újszentesi, óteleki és ötvösdi iskolák magyar tagozatának diákjai és pedagógusai vettek részt rendezvényünkön. Vendégdíákjaink rövid betekintést nyertek iskolánk mozgalmas életébe, majd a megnyitó után népdal- és festőversenyen vehettek részt, megcsillantva tehetségüket, tudásukat. A vetélkedők után Tasi Ottília, Adorjányi Borbála és Ilyés Szeréna tanító nénik vezetésével kézműves műhelyben lovacskákat készítettek, illetve Balázs Melinda tanító néni a babzsákos játékokból mutatott egy kis ízelítőt. A díjkiosztó ünnepség után közös ebéd következett, majd Fazakas Enikő tanárnő irányításával és egy jól felkészült bentlakó középiskolás diákcsapat vezetésével városlátogatásra, majd egy jól megérdemelt közös fagyizásra került sor.

A népdalvetélkedőn a következő helyezést érték el a versenyzők: a vésztői Csüllög Orsolya, a szegedi Csajkás Antónia, a lugosi Gáll Dávid, illetve a temesvári Nagy Edina-Mónika és Vinitzki Eduárd I. helyet, a temesvári Bíró Fanni és Nagy-György Emese II. helyet, az ugyancsak temesvári Bán Emese, Elekes Ingrid és Kovács Melinda pedig III. helyet kapott. Dicséretben részesültek Csányi Annamária Ótelekről, illetve Mladenov Rubi-Sorina, Király Rebeka és Párvány Melinda Temesvárról.

A festőversenyen egy felolvasott magyar népmese alapján dolgozták ki munkájukat a tanulók szabadon választott technikát alkalmazva. A következő helyezést állapította meg a bíráló bizottság: I. díjat kapott a szegedi Buccholcz Luca, az újszentesi Mayer Yvette, a lugosi Szabó Ervin, valamint a temesvári Dénes Lóránd. II. díjban részesült Gáll Tamás Lugosról, Péter Barbara Ótelekről, Vad Natália Ötvösdről, valamint Barabás Adél, Juhász Antónia és Kallós Eszter Temesvárról. III. díjat kaptak Sburlea Bianca Ótelekről, Bíró Dorka és Balogh Ferenc Vésztőről, Mayer Roland Újszentesről, illetve Miklós Erzsébet, Nagy Emma-Dóra, Rákóczi Lóránt és Kis Róbert Temesvárról. Dicséretben részesültek a következő tanulók: Tóth Sára Szegedről, Vrabie Luisa Daria és Varga Csongor Dávid Ötvösdről, Sármási Alex Újszentesről, Czapp Dávid Lugosról, illetve Kiss-Istvánfi Kinga, Kiss Ervin, Csiszér Eduárd és Tóth Gimi Temesvárról.

Az Összetartozás Napján úgy érezzük, megszűnnek az országhatárok, nem számít ki honnan érkezett, az anyaországból, Temesvárról vagy Temes megye más településéről, tudjuk, hogy összetartozunk, nemzeti értékeink közösek. Reméljük sok hasonló alkalmat tudunk biztosítani a különböző országokba, iskolákba járó magyar kisdíákoknak az ismerkedésre, a baráti kapcsolatok kialakítására. Jó volt együtt lenni!

A programot a Temes Megyei Tanács és a Bartók Béla Alapítvány támogatta. Köszönjük.

Pál Krisztina tanítónő, programfelelős

Te már játszottál babzsákkal?

Az osztályodban a tanítóddal vagy a játszóházban már biztosan volt alkalmad babzsákos játékokat kipróbálni.

A babzsák remek játék, főleg ha több van belőle s többen játszotok vele. Nem törekeny, nem foglal sok helyet és strapabíró. Ha nincs babzsákod, akár te magad is elkészítheted egy zokniból vagy egy vastagabb pamutanyagból. Nem kell hozzá csak tű, cérna, egy kis türelem s bármilyen magocska amivel megtöltöd. Pl. bab, lencse, kukorica, búza, köles, rizs, polisztirén golyócska stb.

Ha elkészült, kezdődhet a játék. Lehet:

- Egymásnak dobálni/ adogatni mondókával kísérve.
- Gyúrni, tapogatni, célba dobni, tornyot építeni.
- Egyensúlyozni vele fejen, vállon, tenyéren stb.
- Labdázhatunk vele (dobjuk fel és kapjuk el két kézzel, egy kézzel...a ballal is).
- Lehet rajta lépegetni (csak mezítláb).

Ajándékkul itt egy mondóka. Mondogatása közben adogathatjátok a babsákokat egyik kézből a másikba:

*Megy a babzsák vándorútra
Egyik kézből a másikba.
Aki tudja, meg ne mondja,
Merre van a babzsák útja.*

Balázs Melinda tanítónő

Iskolakert napló

Október

Újraindul az Ökosuli

November

Megszületik az iskolakert gondolata

December

Keressük a jó gyakorlatokat, tájékozódunk a lehetőségekről

Január

Megtervezzük a saját iskolakertünket

Február

Támogatókat keresünk, pályázatot írunk

Március

Előkészítjük a terepet a hátsó udvarban

Április

Kerítést fonunk, földet hordunk, ásunk, magot vetünk, palántázunk, facsemetéket ültetünk

Május - június

Öntözünk, gyomlálunk, figyeljük a növények növekedését, tervezgetünk ...

Zöldköznapi kalauzok: Moldovenu Melinda és Vinczeffy Kinga

Lakóhelyem és környéke

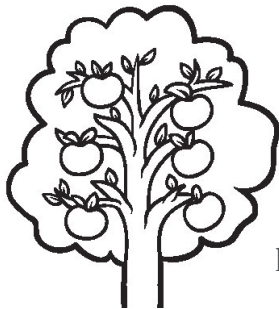
Volt egyszer egy juhászlegény, aki elment Mátyás királyhoz szerencsét próbálni. Ahogy a királyi várhoz ért és meglátta a királykisasszonyt, rögtön beleszeretett. A királylánynak is megtetszett a legény. Éppen hatalmas vásárnap volt a királyi udvarban, ahol azt is kihirdették, hogy a király annak adja leánya kezét és fele királyságát, aki megtalálja az elveszett csillogó csikót, az aranyszörű bárányt és a végtelen bölcsességű fát.

A Lépésről lépésre II. osztály egész félévet átfogó tematikus projektje.

Volt benne parki séta természeti kincsgyűjtéssel, lakóhely környéki hulladékátrolás feltérképezése, szelektív hulladékgyűjtés, Kukatündérezés, környezetbarát vásárlási ismeretek, lenszatyorfestés, kedvenc fa kiválasztása, megfigyelése. Kis fogalmazások is születtek belőle. Íme néhány közülük. (Vinczeffy Kinga tanító)

Az arany diófa

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy erdő. Az erdőben volt egy öreg diófa. Ezen a diófán sok-sok dió termett. A dió alatt sok vadvirág nyílt. De jöttek emberek, akik ki akarták vágni. De látták, hogy az öreg volt, és nem vágták ki, hanem ültettek egy diófát, több bokrot és fákat. Itt a vége, fuss el véle, Meseország közepébe. (Papp Izabella Valentina)

Az almafa

Volt egyszer, hol nem volt egy szép almafa egy család udvarában. Minden évben egyre nagyobb lett. Tavasszal a család ültetett egy fiatal almafát. A két almafa együtt örült a napsugárnak és az esőknek. Ősszel a fiatal almafa megijedt a sárguló levelektől, de az öreg barát megnyugtatta, hogy tavasszal új levelek nőnek. (Somogyi Ștefan)

A finom gyümölcsű fa

Volt egyszer egy fa. Tavasszal virágzott. Nyáron pedig leveleket hajtott. Ősszel pedig almát, körtét és szilvát is termett. Télen pedig lehullottak a levelei. (Tătaru Ervin Vladimir)

Az én fám

Amikor megszülettem, a tatám ültetett egy kis fát. Miután egy éves lettem, azután megnőtt, és most az én kedvenc búvóhelyem. (Turbok Karina Elisabeta)

A diófa

A diófa nálunk nagy, sok fű van alatta és ott bújik el a nagyon nehezen található dió. A dió nálunk nem ehető. Két vagy három diófánk van. A leveleik még zöldek és nagyon nagyok. A törzse vastag. Mellette van egy árok. A diófa háta mögött van az út. Télen nincs levele. Nagyon szeretem a diófáinkat. Mindig találok valami érdekeset alattuk. (Moldoveanu Eduard)

A kis diófa és a szülei

Volt egyszer egy kis diófa, aki nagyon várta, hogy nagyra nőjön.

Megkérdezte az apukáját:

- Apuci, mikor fogok megnőni?
- Hát addig még sok van!
- Jó. Akkor mit játszunk?
- Játsszunk kő, papír, ollót!

És a kis diófa játszva nőtt magasra.

(Kabai Flórián)

A bölcs fa

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy fa. Az a fa különleges volt. Minden gyermeket szeretett. Neki volt egy gazdája, aki gyakran megöntözte és nagyon szerette őt. Mert számára egy különleges fa volt. (Gyórfi Klaudia)

Az arany meggyfa

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy meggyfa. Annak a fának macskaméze is volt. Minden nap rászállt egy kisveréb. Később úgy megszerette a meggyfát, hogy fészket is rakott rá. Aztán húsz fiókája született. Sajnos őt elpusztult, mert beteg volt. Az apukaveréb szomorúan ment munkába, de muszáj volt. (Chilom Sonya Alice)

A görbe fa

Az én kedvenc fám egy görbe fa, amelyik a lakásunk előtt áll. Már kezdenek lehullani a levelei. Közeledik a tél, és a fa leveti a ruháját. Alig várom a telet, hogy a fámnak készítssek egy pajtást, egy hóembert. Jövőre szeretnék egy orgonafát ültetni neki. (Iuhasz Robert)

Legó iskola

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy apa legó és egy fiú legó. Ott volt egy legó iskola gyerekekkel és tanárnővel.

- Jössz focizni? - kérdezték a gyerekek.

- Igen. - mondta a fiú.

A meccs 5-2 -re végződött.

Magyarórán Misi mókust olvasott, ez szép volt. (Radin Vladimir)

A diófa

A diófán van

egy mókus, amelyik diót eszik és aztán lefekszik és felkel. Az állatok szerveztek neki egy bulit és a mókus nagyon örült a bulinak. Sok ajándékot kapott, kibontotta az ajándékokat és a legjobb ajándék a bicikli volt. (Elekes István)

Az új csörgőfa

Volt egyszer, hol nem volt, volt egy csörgőfa. Amikor megnőtt, túl nagyra nőtt és ki kellett vágni. Ültettünk egy új csörgőfát, s amikor nagy lett, egy kis faházat építettünk rá.

(Lokodi Vilmos)

A három fa

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy gesztenyefa. A fa csak mendegélt és mendegélt, egyszer csak rátalált egy dízcserjére. Összebarátkoztak és továbbmentek, aztán összetalálkoztak egy hársfával, aztán összebarátkoztak, aztán hazamentek és ott nagyon jól mulattak. És itt a vége, fuss el véle! (*Povian Alessia*)

Platina

Amikor baba voltam, akkor ültettünk apával egy fát. Akkor megkérdeztem apát, hogy milyen fa. Apa azt mondta, hogy ez Platinafa, és így megtudtam, hogy Platinafa a kedvenc fám. (*Mag Tímea*)

A diófa és a mókus

A házam mellett van egy erdő. Abban az erdőben volt egy diófa. Az a diófa öreg volt. Egyszer arra járt egy mókus és megkérdezte:

- Te milyen fa vagy?
- Én vagyok a nagy diófa.

A mókus megint megkérdezte:

- Bemehetek az odúdba?
- Igen.

A mókus és a diófa boldogan éltek, amíg meg nem haltak. (*Kovács Roland*)

A sudár lucfenyő

Egyszer volt, hol nem volt, volt Csárdán egy Matei Millo nevezetű utcában, a 16-os számú háznál kezdődik a történetem. Volt egy gyerek, akinek volt egy lucfenyője, úgy hívták, hogy Dávid. Nagyon szeretem, mert a családé volt. Itt a vége, fuss el véle, dőljön le a fa vége! (*Bakos Dávid István*)

Az okos fa

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy fa. Ez a fa nagyon okos volt. Ennek a fának olyan szilvája volt, amelyik okosabbá tesz. Egyszer egy fiú evett a szilvából.

A fiú nagyon okos lett és mindent tudott. Egyszer a fiú iskolába ment. És volt az iskolában egy teszt, amit senki nem tudott, csak ő. Itt a vége, fuss el véle! (*Szőke Patrik Zoltán*)

A fák

Volt a kertünkben négy cseresznyefa. Az egyik fánkat a kutyánk letaposta és kiszáradt. Most három cseresznyefánk van a kertünkben. Nagyon nagyra nőtt a három cseresznyefa. Most van három cseresznyefánk, egy diófánk és az elmúlt évben ültettünk egy almafát, egy körtefát és egy szilvafát. Most érnek a cseresznyék. Az elmúlt évben nagyon sok dió érett meg. (*Stanciu Ana*)

A fűzfa története

Amikor megszülettem, a nagymamám elültetett egy fűzfát. Ahogy nőttem, a fa is nőtt, mikor nagy lettem, a testvéreimmel játszottunk alatta. Felmásztunk rá. Minden nyáron elmegyünk Zombolyára és felmászok a fűzfára, énekelünk és társasjátékozunk alatta. A fa a kert végében van, látjuk ahogy nő és gondozzuk. Ezt a fát egy kedves osztálytársam is látta. Nagyon tetszett neki is. (*Makkai Zsuzsanna Eszter*).

Válogatott írások

A kiráylány kalandja

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy kiráylány. Annak a kiráylánynak a kertjében volt egy aranyalmafa. Azon csak egyetlen egy alma termett.

A kiráylány búslakodott emiatt, de egy óvatlan pillanatban az aranyalma leesett és a lány nagyon megörült. Felment a palotába, hogy elmondja a hírt az édesapjának. Amikor megérkezett, elcsodálkozott, hogy a király nem ült a trónon.

A kiráylány megijedt.

– Vajon hol lehet? – kérdezte.

Kereste az egész kastélyban, de nem találta. Elindult megkeresni.

Nem ment sokat, és beért egy sűrű erdőbe, egy kis patakhoz. Át kellett úsznia, de ő nem tudott úszni. Estig próbálkozott, de nem sikerült, így ott éjszakázott. Reggelre pedig, csodák csodájára, a túlsó parton ébredt. Nem tudta ki segítette át, de folytatta útját. Egy hegyhez ért, megmászta, majd tovább ment.

Beért egy sárkányodúba, és a barlangban meglátta az apját. Előjött a sárkány, azt mondta hogy az ő fia szerelmes lett a kiráylányba. A kiráylány látta, amikor a sárkányfiút egy boszorkány herceggé varázsolta. Amint a kiráylány meglátta, ő is szerelmes lett belé.

Összeházasodtak, a kiráylány visszakapta az apját, és boldogan éltek, amíg meg nem haltak.

Barabás Evelin, Hagyományos I. osztály

A félős macska és a bátor egér

Egyszer volt egy izmos és bátor egér. A macska úgy félt tőle, hogy nem merte megfogni. Annyira félt tőle, hogy még ránézni sem mert. A macska egy nap elhatározta, hogy elkapja az egeret. Az egér úgy reszketett a félelemtől, hogy a bajusza is kihullt.

– Megállj, te egér, most elkaplak! – kiáltott fel a macska.

– Ne, ne,.....ne egyél meg, macska bácsi! – mondta az egér.

Az egér a kutyához szaladt segítséget kérni.

– Kutya bácsi, kérem, megment attól a macskától?

– De nem ő fél tőled?

– Ö, ö, ö.... nem.

– Legyetek barátok!

– Barátok? Miért?

– Hát akkor nem fog megenni.

Sok keresés után a macska rábukkant az egérre és az egér ott állt nyugodtan, de a macska nekifutott.

Közben előbukkant a kutya és azt mondta:

– Legyünk barátok!

– Jól van, lehetünk! – mondta a macska.

Vígan éltek, amíg meg nem haltak. Aki nem hiszi, járjon utána!

Lovász Gábor, Lépésről lépésre III. osztály

Morte, a róka (folytatás az előző lapszából)

Egy borús, nyirkos őszi napon Mortet fogva tartói elvitték a városba.

A városban egy ember megállapította, hogy Morte bundája nem megfelelő ahhoz a ruhához, amit gyártani akarnak. Így hát a divattervező elvitte Mortet a piacra és eladta két vadásznak. Ezek pedig csalinak használták, mégpedig rókavadászatokon, hogy az elejtett rókabőrökből jó pénzt kapjanak.

Egyik éjszaka Morte annyit piszkálta a kötelét, hogy végül sikerült kiszabadulnia. Hiába szaladt villámgyorsan, a vadászok túl hamar észrevették az elszabadult rókát, utána eresztették a legvérszomjasabb kutyájukat. Szegény Morte szaladt, ahogy a lába bírta, ám egyszer csak a hátsó lábát mégis megharapta a kutya. A fenevad nem is engedte el, vérzett Morte lába, a kutya pedig egyre erősebben tartotta fogai közt a lábát. Aztán egy hirtelen mozdulattal Morte hátrafordult, egy jó nagyot harapott a bős fenevadba, és kiszabadult a fogai közül. Berohant az első rókalyukba, amely az útjába került. Megmenekült.

Hirtelen a rókalyuk felét betemette a föld. Morte segélykiáltásokat hallott a mélyből. Nekilátott ásni, s képzeljétek, három cuki kisorókát talált a föld alatt.

– Ti mit kerestek itt és hol vannak a szüleitek?

– A vadászok megölték őket. – mondta sírva a legfiatalabb kisoróka.

Morte szíve megesett a kisorókákon, úgy döntött, hogy felneveli őket, és megtanít mindent nekik, amit egy rókának tudnia kell. Nyugovóra tértek.

Reggel beszálltak egy busz csomagtartójába, és elindultak hazafelé. Igen ám, de Morte nem találta azt a rókalyukat, ahol valamikor lakott a szüleivel. Megkérdezte a környék legbölcsebb rókáját, tudja-e hol lakott ő kisoróka korában és kik voltak az ő szülei. A bölcs róka nem tudott erre válaszolni, de azt tanácsolta, keresse meg Vukot, a rókák nagy hősét, aki nagyon jól ismeri az erdőket, és bármilyen kérdésre meg tud válaszolni.

Így hát Morte elindult a három kicsivel felkutatni Vukot. Vajon sikerül neki megtalálnia a rókák legendás hősét? Kiderül a következő részben....

Major Barna Péter, Hagyományos IV. osztály

Tündérországbán jártam

Álmomban Tündérországbán jártam. Ott találkoztam egy tündérral, aki megkért, hogy segítsék neki:

– Mivel segítsék? – kérdeztem.

– El kellene vinni a jó gyerekek listáját a Tündérr királynőnek.

A pékség mellett fordulj le jobbra, majd menj egyenesen az aranykapuig! Ott mondd azt, hogy: AMLADORIB KERÉDNÜT, mert ez a kód!

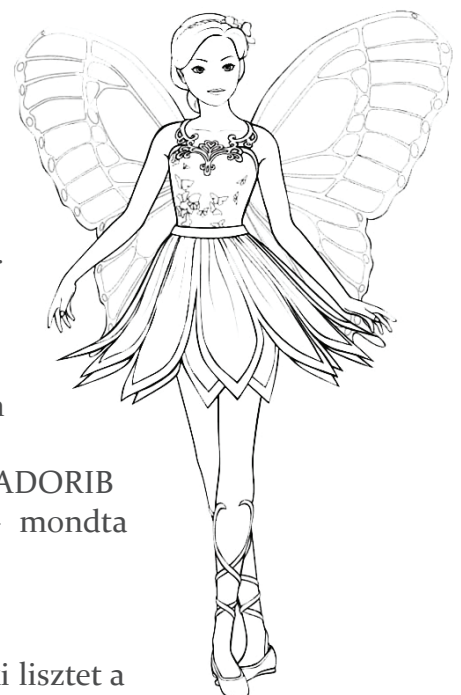
– Miért van szükség kódra, és miért ilyen furcsa? – kérdeztem meglepődve.

– Azért kell a kód, hogy bejussál. A kód jelentése: AMLADORIB KERÉDNÜT visszafele olvasva, vagyis Tündérek Birodalma – mondta okoskodó hangon a tündér.

– De most indulj, mindjárt ott kell lenned!

– Jó, viszlát! Máris indulok!

Odaértem a pékséghez, ahol a pék megkért, hogy hozzak neki lisztet a Tündérek Birodalmából.

– Én épp oda indulok! Persze, hogy hozok neked lisztet!

– Köszönöm nagyon szépen! – mondta hálásan a pék.

Siettemben majdnem elestem. Mikor odaértem, elmondtam a kódot: AMLADORIB KERÉDNÜT. Mentem egyre beljebb, s végül találkoztam a Tündérmagányzóval.

Nagyon megörültem, hogy rátaláltam. Át is adtam a levelet. A Tündérmagányzó megköszönte a segítséget, és cserébe egy kis repülő rénszarvassal ajándékozott meg. Nagyon megörültem, és elneveztem Mikinek. Miki hátára ültem, majd az ő hátán elrepültem a boltba, hogy vásároljak lisztet.

Olyan szerencsém volt, hogy épp a boltossal találkoztam össze, aki le szeretett volna venni a polcra három tábla csokit, csak nem érte el.

– Segíthetek? – kérdeztem.

– Igen, kérlek! – válaszolta.

Levettem a csokikat a polcra, a boltos pedig hálából lisztet adott nekem. Elvettem a lisztet, és elköszöntem. Mentem-mendégéltem, és eljutottam a pékséghez. Odaadtam a lisztet. A pék is nagyon megörült, ezért egy finom diós süteményt adott cserébe.

Ez volt az egyik legszebb álmom, és annak örülök a legjobban, hogy álmomban is segíthettem a többieknek.

Barabás Adél, Lépésről lépésre IV. osztály

A ház meséje

Volt egyszer egy magányos, szomorú farkas.

Egyik este sétált, sétálgatott és egy rozoga házhoz ért.

A ház köszöntötte és elkezdett mesélni. Régen, nagyon régen estefele egy farkas sétált errefelé. Köszöntöttem és megkérdeztem, hogy ityeg a fityeg. A farkas elmesélte, hogy az erdőben minden állat fél tőle és nagyon, de nagyon magányos és azt szeretné, ha az állatok vele is barátkoznának. A ház törte a fejét, gondolkodott, hogy segítsen a farkason. Már hajnalodott. A ház azt tanácsolta, hogy fusson el, nehogy az emberek észrevegyék. Holnap este jöjjön el megint. A farkas úgy tett. A ház pedig örömmel várta. Összehívta az állatok apraja-nagyját, és mivel a ház volt a bíró az erdőben, gyűlést tartottak. Az állatok megígérték, hogy a farkassal is fognak barátkozni. A farkas is megígérte, hogy csak a faluból lop majd élelmet. Az erdő lakói, a farkas és a ház nagy bulit csaptak. Táncoltak, énekeltek és boldogan ropták a táncot egész éjszaka. Olyan boldog volt, hogy egyenest szárnyalt. Így fejezte be a ház a mesélést.

A mi farkasunk is olyan jól érezte magát, hogy egy nagy puszit nyomott a ház arcára és ezt súgta mosolyogva a háznak: Szeretlek!

Kiss-Istvánfi Kinga, Lépésről lépésre IV. osztály

Ha én feltaláló lennék...

Egy szép napon kiléptem a teraszomra, mély levegőt szívtam, mielőtt megkezdődött volna a legújabb találmányom bemutatója.

Hogy elmeséljem nektek a bemutatómat, kezdjük a legelején. A találmányom egy karbantartó gép. Megfésül, megmossa a hajadat, kifesti a körmödet, olyan, mint egy szépségszalon gépi formában. A találmányomat elsősorban magamon próbáltam ki, aztán a barátnőim is bátran jelentkeztek.

A találmánnyal beneveztem a Találmányok Versenyére. Kérlek, szurkoljatok ti is! Most mennem kell, mert ma van a verseny! Köszöni, hogy szurkoltok.

Király Rebeka, Lépésről lépésre IV. osztály

Utazás az Űrben

Egy szép nyári éjszakán Adéllal és Emesével a csillagokban gyönyörködtünk.

A sok millió csillag közül pislogni kezdett az egyik, mintha integetett volna: Csilla volt az űrhajós lány, meghívott egy űrkalandra, mi örömmel fogadtuk el a meghívást.

Elértünk az űrhajóhoz, ott Hold, egy mesélő űrlény várt ránk. Felöltöztünk űrruhába, és beültünk az űrhajóba:

- Tíz, kilenc, nyolc, hét, hat, öt, négy, három, kettő, egy, kilövés! - kiabáltuk mindannyian.

Miközben a csillagok közt karikáztunk, Hold és Csilla sokat mesélt:

- Itt vannak ezek a "sült krumplik", ezeket meteoritoknak hívjuk, azok a krumplik ott, pedig aszteroidák.

- Ott a távolban, az a Nap, ha közel mennék hozzá, egyszerűen megsülnék - magyarázta Csilla.

- Ott látható a Vénusz, nagyon meleg van rajta és tele van lávaontó vulkánokkal.

- Ott a Hold! - kiáltotta Adél.

- Igen, őt a Nap világítja meg, attól fényes.

- magyarázta tovább „Hold a Holdról”.

- Jobb oldalt a Pluto, a legkisebb bolygó! - mutatta Csilla.

- Meséljetez még! - örvendezett Emese.

- Rendben, a csillagokról fogunk most mesélni:

Az M típusú csillagokat szoktuk legtöbbször látni a Földről.

Ezek a legkevésbé forrók.

- A Nap is egy csillag? - kérdezte Emese.

- Így igaz, a Nap is csillag, egy G típusú csillag, 5500 C° a hőmérséklet rajta.

- Olvastam - szóltam én is hozzá - hogy a legforróbb csillagok az O típusú csillagok, mint ezek, amelyek a bal oldalunkon láthatók. Ilyen a Cygnus, amely 5000 fényév távolságra van a Földtől és.....azt hiszem.... mindjárt neki fogunk ütközni!!! - kiabáltam már torkom szakadtából 5000 fényévnyi gyorsasággal!

Hold és Csilla még ennél is gyorsabban félrehúzta a kormányt, így elkerültük az ütközést, és szerencsésen megúsztuk.

Az űrállomás felé tartottunk, ott megálltunk és sokféle műszert, űrtávcsövet próbáltunk ki. A következő megállónk már a Föld volt, szerencsésen hazaértünk.

Mondhatom jó móka volt a csillagok közt száguldani, sokmindent látni, tanulni !

Berta Evelyn Boglárka, Lépésről lépésre IV. osztály

Temesvár, a város, ahol élek

Temesvár az ország nyugati részén helyezkedik el és egy nagy síkságon található. Lakosainak száma több mint háromszázezer.

Régen egy nagy lápos területen volt a vár, amit később lecsapoltak.

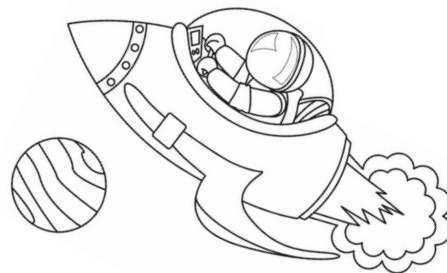
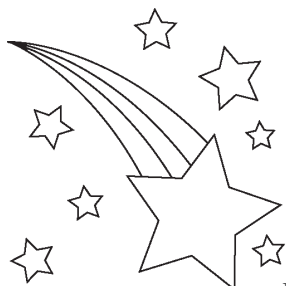
Temesvár a legek városa: itt volt először Európában villanyvilágítás, 1884-ben.

Ha valaki eljönne Temesvárra, akkor biztos, hogy megmutatnám neki az iskolánkat, a Gyermekparkot, a Csiky Gergely Állami Magyar Színházat.

Temesvárt a parkok városának is nevezik, mert sok szép park díszíti. A Bega folyó felett tizennégy híd van. Újabban sétahajók is üzemelnek a csatornán. A folyóparton számtalan bicikliút és kocogóút várja a lakosokat. Az én véleményem az, hogy Temesvár sokkal fejlettebb és tisztább város.

Szeretek itt élni, mert egy csodálatos magyar iskolába járhatok.

Bíró Fanni, Lépésről lépésre IV. osztály

Versenek

Végre itt a nyár!

Hiányoztál, kedves nyár,
Minden gyerek nagyon várt.
Még a padban üldögélek,
De a nyárról tervezgetek.

Gyenge szellő fújdogál,
Beszívom az illatát.
Becsuktam a könyvemet,
S a tengerre elmegyek.

Magyari Dávid, Hagyományos IV. osztály

Vakációs gondolatok

Mit jelent nekem a nyár?
Ne is kérdezd, kiskomám.
Napsugarat, meleg szellőt,
Madárdalos kerek erdőt.

Mit jelent nekem a nyár?
Mit is mondjak, kiskomám.
Szabadságot, hegyeket,
Titokzatos fenyveseket.

Mit jelent neked a nyár?
Gondolkodtál, kiskomám?
Neked is az erdőt, mezőt,
Meg az illatos legelőt?

Vakációt, sok játékot,
Strandolást meg sok barátot?
Hogyha tündér lennék egyszer,
Egész évben vakáció lenne!

Bereczki Bernadett, Hagyományos IV. osztály

Nyár van, nyár!

Nyár van, nyár,
A tavasz elszáll!
A tavasztól elköszönünk,
Nyárnak pedig megörvendünk.

Nyár van, nyár,
Figyelj, kiskomám!
Erdő, mező illatozik,
A diák vakációzik.

Nyár van, nyár,
Hív a napsugár!
Tegyük le a könyvet, irkát,
Erdő, mező mireánk vár!

Kis Róbert, Hagyományos IV. osztály

Hurrá, itt a vakáció!

Mikor a jó meleg nyár megérkezik,
Minden gyermek örvendezik.
Előkerül roller, labda,
No, meg a jó simlisapka.

Kinn a kertben kertészkedem,
A virágaimat nevelgetem.
Hónapokig falun leszek,
S a kiscicáim szeretgetem.

Most már nem kell tanulni,
Olvasni meg számolni,
Jól eltettem könyveimet,
Talán majd ősszel előveszem.

Grexa Bernadett, Hagyományos IV. osztály

Nyári bejárótáborok

Június 27. és július 1. között:

Mozgásos, babzsákos ritmusgyakorlatok és táblajátékok

Programvezetők: Balázs Melinda, Palkó Margit

Július 4. és 8. között: Kis cserkészek tábora

Programvezetők: Kele Lidia, Milos Edit

Július 11. és 15. között:

Ökosuli két keréken (napi kerékpározással)

Programvezetők: Moldoveanu Melinda, Tasi Ottilia

Július 18. és 22. között:

Kézműves tábor I. (agyagozás, festés, stb.)

Programvezetők: Adorjányi Borbála, Bakos Ágnes-Mónika

Július 25. és 29. között:

Kézműves tábor II. (agyagozás, festés, stb.)

Programvezetők: Nüszl Erzsébet, Salamon Katalin

Köszönjük szépen a Bartók Béla Alapítványnak és a Temes Megyei Tanácsnak a támogatást.

Szerkesztő: Stan Orsolya

Tördelés: Orosz Sándor

Címünk:

Bv. General Dragalina 11A

Irányítószám: 300181

Tel. 0256-493031

Honlapunk:

www.bartok.ro

Miért harmonika a harmonika?

Volt egyszer egy lány, akit Mónikának hívtak. Ő nagyon felmérgeződött egy nap és hangosan kiabált, de a hangjának visszhangja HARMÓNIKUS volt. Így készítettek egy hangszert és róla nevezték el HAR(agos) MONIKÁNAK.

Miért zöld a levél?

Mert a Teremtéskor az eső is zöld volt még, ami ráhullott.

Balázs Márk, Lépésről lépésre III. osztály

Kellemes vakációt!